

مجموعه

100 افسر

The Hundred

کاس مورگان • بهنام حاجی زاده

جلد چهارم: سورش

نشریه

فصل ۱

کلارک

با وزیدن بادی در محوطه‌ی باز که برگ‌های قرمز و طلایی کماکان چسبیده به درختان را به خشخش درآورده، کلارک به خودش لرزید. کسی یواش صدا زد: «کلارک.» صدایی بود که از موقع رسیدن به زمین بی‌شمار بار آن را خیال کرده بود. آن را در نهر روان شنیده بود. آن را در ناله‌ی شاخه‌ها شنیده بود. بیش از همه آن را در باد می‌شنید.

اما دیگر لازم نبود به خودش بگوید که چنین چیزی ناممکن است. گرما در سینه‌ی کلارک پخش شد، رویش را چرخاند و مادرش را دید که با سبدی پر از سیب باستان زمینی‌زادگان، به سمتش می‌آید.

«از این‌ها چشیدی؟ محسن!» ماری گریفین سبد را روی یکی از میزهای چوبی بلند گذاشت، سبی برداشت و انداخت برای کلارک. «بعد از سیصد سال مهندسی ژئوتک، در کلونی به چیزی مثل این حتی نزدیک هم نشدم.»

کلارک لبخند زد، گازی کند و به گوش‌های کنار اردوگاه پرهیاهو نگاه انداخت. همه‌طرف‌شان کلونی‌نشینان و زمینی‌زادگان شاد و خندان برای اولین جشن مشترک‌شان آماده می‌شدند. در دستان فلیکس و دوست‌پرسش، اریک، ظرف‌های بزرگی پر از سبزیجاتی بود که در مزارع زمینی‌زادگان می‌روییدند و در آشپزخانه‌شان آن‌ها را آماده می‌کردند. دو